

Prædiken søndag d. 24. marts 2019.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: Matt 14,22-33. Gud er min styrke.

Gospelgudstjeneste med Nardus.

I dag har vi en af de mest kendte bibelske beretninger foran os. Vandringeren på søen.

Det påstår jeg, at den er, fordi jeg ofte i mødet med nye mennesker, f.eks. til fester, når jeg siger, at jeg er præst, tit får spørgsmålene, som tilsyneladende optager vi mennesker mest. Nå, så du tror altså på, at Jesus lavede vandet til vin, og han gik på vandet?

Det korte svar er, ja. Det tror jeg på. Når man ser på nogle af de andre mirakler, som bibelen fortæller os skete omkring Jesus, så er vand til vin, og at Jesus går på vandet, nærmest i kategorien af bagateller. Men derfor kan der godt være livsvisdom og tro, sådan en historie.

Bibelen er fyldt med historier, som vi måske ved første øjekast ikke lige forstår. Det er her vi skal huske, at bibelen er en utroligt kompleks bog, og de historier, som for så mange år siden blev udvalgt til at være med i den, er der fordi, de har noget at sige mennesker, den dag i dag. Det er i hvert fald min påstand.

Så spørgsmålet er om du nu vil med ud og sejle? Jeg tør godt garantere, at du ikke bliver søsyg.

Jesus har undervist rigtig mange mennesker, og nu er han ganske enkelt træt, så han sender skarene bort, for at gå op på et bjerg, for at bede.

2 af 6

De tolv mænd, som følges med ham, disciplene, sender han i fiskerbåden om på den anden bred af søen. Der vil han møde dem igen.

Blandt disse disciple, er der fiskere. Det er altså mennesker, som er vant til at sejle, og de kender søen, som deres egen buskelomme.

Det er her flere af dem er vokset op, og de har sejlet siden de var børn.

Med andre ord, det ved hvad de laver. Især Peter, som vi hører om i historien i dag, er en mand, som har styr på det hele. I hvert fald når det kommer til det med sejlsads og fiskeri.

Måske har han i virkeligheden ikke så meget styr på alt det andet, som han gerne vil have. Der ligner han i virkeligheden mange af os.

Vi lever ofte i blind tillid til, at bare vi har styr på det hele, så kan vi klare alt, hvad livet byder os. Der er styr på banken, forsikringerne, hjemmet, vores forhold, alle de store linier er tegnet op. Vi er ressource stærke mennesker. Vi skal nok klare det.

Naive, som vi nogen gange er, så tror vi, at så længe vi har styr på det hele, så bliver er aldrig sådan rigtigt stormvejr i vores liv.

Sådan fungerede jeg, da jeg var ung. Jeg har styr på det hele, så jeg kan klare alt!

Min skuffelse var enorm, da livet lærte mig, at det var en meget fejlagtig antagelse.

3 af 6

Peter var den uofficielle leder af disciplene, og meget ofte er det ham, som nævnes i de bibelske beretninger. Han er den der går forrest, og meget ofte er han også lidt hurtigt til overfor Jesus, at fremhæve sig selv.

Det bliver faktisk Peter, der i påsken kommer til at fornægte ikke mindre end tre gange på en enkelt aften, at han overhovedet havde noget med Jesus at gøre.

Peter har dog et stort mod.

Båden arbejder i bølgerne, vejret er hårdt og vinden er i mod, så båden krydser sig frem over søen. Ude på siden midt om natten, der råder mørket. Der har ikke været noget lys, så fornemmelsen af at være på en båd, der virkelig arbejder i vandet, er fornemmelsen af at båden drives frem i blinde og frem mod intetheden. Det er en lidt speciel fornemmelse.

Og helt specielt har det været, da de har set en skikelske komme gående på vandet hen mod båden. De tolv barske mænd blev skrækslagne og troede, at det var et spøgelse. Dette var ikke deres mest stolte og mandige øjeblik. De skreg af frygt!

Jesus ser deres frygt, og siger straks. Det er mig, frygt ikke. Det siger han rigtigt mange gange gennem de mange historier, vi har om ham.

Peter er måske den, der er allermest bange, og det står han ved. "Herre, hvis det virkelig er dig, så befal mig, at komme ud til dig på vandet!"

Det blæser stadig, bølgerne er store, og mørket gør det svært at se.

Jesus siger bare: "Kom!"

Peter træder ud af båden. Han ved at Jesus venter på ham. Her synes jeg faktisk at han er temmelig modig.

Han begynder at gå hen mod Jesus.

Her er en væsentlig pointe i historien. Vi får lov, at høre om en Jesus som kommer til mennesker, i mørke og i modgang. En Jesus, som giver sig til kende, da de er allermest skrækslagne og er mere mus end mænd.

Vi ser en Jesus, som beroliger dem. Det er mig, vær ikke bange.

Vi oplever en Jesus, der inviterer Peter ud af sin komfortzone, for at vise ham, at der er mere i livet, end han umiddelbart kan se.

Jesus ønsker at være sammen med Peter når han er allermest urolig, men faktisk også når han er allermest tvivlende.

For ganske vist går Peter på vandet. Det går ganske fint, indtil han kommer til at se, hvor dybt vand han egentlig har bevæget sig ud på. Da han så, hvad han havde gang i, og mærkede stormen, blev han igen bange og han begyndte at synke.

Han rækker hænderne frem mod Jesus og skriger:
"Herre, frels mig!"

Jesus rækker straks hånden ud og griber ham.

5 af 6

Det vi skal se her er, at Bibelen giver os en historie, hvor vi skal høre, at Jesus griber os, når vi er ude på dybt vand og når det stormer omkring os.

Han vi være sammen med os, ikke bare når vi er polerede og fine, men sandelig også gennem livets storme, hvor vi kommer til at afsløre vores sande jeg.

Han griber Peter.

Han bebrejder også Peter, at han mangler lidt tro. Dette er ikke en bebrejdelse over, at han beder Jesus forsikre ham om, at det er ham. Men det er en undren hos Jesus over, at han, når han først er gået ud på vandet, kommer til at tvivle på, at Jesus ikke skulle kunne gøre det muligt, for Peter gå i stormen sammen med ham.

Når det kommer til stykket, har Peter stor tro. Han tør gå ud i stormen, fordi han tror at Jesus er der i mørket og i stormen.

Det løfte tror jeg også er givet til os, at når vi er ude, hvor vi mister kontrollen og ikke kan bunde, der er Gud også. Jesus viser det ved at være på vandet i mørket og i stormen. Selv der hvor vi, ligesom Peter, ikke kan finde ud af at holde fast i troen på det, da rækker han hænderne frem og griber os.

Jo, det tror jeg faktisk på. Og så håber jeg på, at Jesus griber mig, for jeg ved at han rækker armene frem mod mig.

På den måde er Gud min styrke.

6 of 6

Amen